

SECCIÓN AMENA

BLAŠEN IBILKERAK

(NERE ADISKIDE ETA KOŠKETAKO LAGUN ZAR V. IRAOLA-RI)

Mill'esker zure lana
neurtitz ederrian
donkitu nazulako
gaur EUSKAL-ERRIA-n.
Orren asto mandorik
nola Gaintz aldian
¿ote da Lorenziyo
edo asto kaliañ?

.
.

Chiki chikitandikan
amaren al Zotik
Blaš au koškerua zan
bazan koškerorik.
Bañan ¿zer koškerua!
beste mukizurik
franko lan arkitzia
Blaš bezelakorik.
Arranplan, kai—arriban,
murallan zintzilik,

chirristaretan eta
nun nai bazan koškik.
Ezergatikan Blaši
zitzayon ajolik,
arrentzat itz onenak
«gaur ez dek eskolik».
Beti *baka* kaliañ
idiak izanik,
ez zan an ura gabe
ez soka-muturrik.
Bein galtzak urratuta
echian sarturik
aitak bere biziko
jipoi bat emanik,
ziyon—mutill alproja,
ia bada gaurtik
geyago joaten aizen
idien atzetik.—
Bañan beste batian
dator umildurik;

¡koncho! ¿nork ikusi du
alako figurik?
Jantzi loyez betia
ta boina galdurik,
arpegiya t'eskubak
berriz odoldurik.
—Bañan Blaš—ziyon aítak—
¿ez nikan esan nik

ez geyago ibiltzeko
idien atzetik?
—Bai jauna—diyo Blašek—
T'alare...
—Orrengatik
ez naiz atzetik joaten
baizikan aurretik.

MARZELINO SOROA.

*
* *

NERI GERTATUA

Beñ (chikiya nitzala)
kayian nebillen
beste bi lagunekin
gustora jostatzen,
patrikaran ogiya
gordetzen nubela,
gebiltzan arrastaka
šaguak bezela,
bañan uste gabian
chirrist egiñikan
¡zanba! erori nitzan
putzura goitikan;
iya ituan larri
nebillera urtan,
gizon bat chit presaka
azaldu zan bertan
eta segiran goitik

salto egiñikan
justu justu atera
nindun urtatikan:
ni penetan negarrez
urtzen ikusirik
diyote inguruan
zeudenak bildurik:
—¡Ez izutu *chikito*,
ez negarrik egiñ,
¿erropa bustitziak
eman aldizu miñ?
itz egin zazu eta
ez orla penatu,
¿zer dezu bada? esan...
.
—¡O... *gi... ya gazi... tu!*

JOSÉ ARTOLA.